

Amikor majd

Amikor majd az árnyékon által
gyalogoltunk, azt mondjuk: ott a
haza, létezett a mű által,
amely megvilágította
azt a számkivetettséget, hol a dolgok
menetrendek nélkül történtek.
És akkor a haza, mely létezett, tovább szárnyal,
megtölti zenével a számokat s a mezőket
tudós és rosszakaró muzsikával
az árnyék végén, hol döngnek a legyek.

Mikor üres vagy

Mikor üres vagy, szörnyű dolgokkal fényesíted magad.
És a dolgok közötti jövedeled világítja be
messzire szállító mozgásodat,
mely az elfelejtett dolgokhoz elragad.

Elfelejtettek, s az időben mozgatva alakodat
olyan nyugodt minden mostantól kezdve,
látszik, ahogy bearanyozza árnyékodat az este,
mely egyre kevésbé szolgál, és őszibb egyre-egyre.

De mikor a dolgok a mozgásból visszatérnek
a nagy időhöz, melynek működni kellene,
hogyan régi dolgok újként hathassanak,

kezeid mozgatva, mi gesztusodat közvetítette,
hogyan lásd a szerencsétlen dolgokat,
helyeket nyitnak, teret adva a rád ömlő komor fénynek.